

vejende Del af Aktivmassen —, virkelig ere til Stede, skulde jeg tro, at man virkelig vilde kunne komme til en Løsning, som var billigere end den af Indenrigsministeren foreslaaede.

Jeg mener derfor, at naar Sagen gaar herfra op i Landstinget, maa en saadan Undersøgelse — som jeg formoder ikke er sket, da der ikke er kommet noget frem derom fra dette Udvalgs Side — være det første, der maa foretages deroppe.

Hvis man kan gaa ud fra, at disse Panter og Panteobligationer gennemgaaende ere reelle, vil Forholdet blive saadan, som jeg siger her. Og gaar man saa til en Likvidation, vil Tilskuddet fra Statens Side blive betydelig mindre end det, man her foreslaar. Og lægges dertil den Sum, som Garanterne formenes at kunne udbetale, og som den højtærede Minister opgør til 1,200,000 Kr., vil man komme op til et forholdsvis gunstigt Resultat. Vil man endvidere tænke sig, at man med den Procent, som kunde udbetales Sparerne, vilde oprette en ny Sparekasse, og altsaa de gamle Sparere med i alt Fald det væsentligste af deres Kapital gik ind i den nye Sparekasse, kunde man ved et direkte Laan til en billig Rente til den saaledes oprettede nye Sparekasse sikkert gennem en Bonustilskrivning yde de gamle Sparere en saa stor Procentdel af deres Indskud, at det i alt væsentligt vil blive et ligesaa gunstigt, om ikke gunstigere Resultat end det her foreslaaede.

Men for at kunne gaa den Vej, jeg her har antydnet, maa man, som sagt, være sikker paa, at Værdipapirerne ere saa meget værd, som de ere opførte til paa Regnskabet, og det vil selvfølgelig ogsaa være en Betingelse for, at man fra Statens Side vil kunne gaa til at garantere for disse Papirer. Det vil selvfølgelig være en Nødvendighed, naar man ved Likvidation vil undgaa at opsigte Panterne. Det maa selvfølgelig være den Form for en Likvidation, som man maatte vælge, at Panterne forblev uopsagte og overgik med deres fulde Paalydende til den ny oprettede Sparekasse mod en Garanti fra Statens Side. Hvorvidt det er forsvarligt at gaa til denne Garanti, afhænger, som sagt, fuldstændig af, om en saadan Undersøgelse bliver foretagen, og om en saadan Undersøgelse viser det Resultat, man gaar ud fra, at den vil vise. Det vil derfor ikke være mig muligt paa dette Grundlag at stemme for dette Forslag, men jeg antager ikke, der er nogen i dette Ting, der ikke har faaet den Opfattelse, at jeg er velvil-

lig stemt for det, og jeg vil selvfølgelig heller ikke sætte mig imod, at Forslaget, som det foreligger, gaar op til Landstinget for der at gennemgaa en grundigere Undersøgelse, end jeg mener, der er blevet det til Del her, og navnlig en Undersøgelse, der gaar i den Retning, jeg her har paa-peget.

Indenrigsministeren (Berntsen): Maa jeg i Anledning af de Udtalelser, der nu fremkom fra det ærede Medlem, oplyse, at de Panteobligationer, der ere opførte paa Regnskabet, ere til Stede. Det er yderligere godtgjort derved, at Renteindbetalingerne have fundet Sted, saa ingen er i Tvivl om, at de angivne Beholdninger ere til Stede. Og hvad Panterne angaar, ere alle, der have undersøgt dette Forhold, enige om, at det er gode og reelle Panter alle tilsammen. Det ligger for en Del deri, at i de senere Aar har Alberti saa vidt muligt søgt at undgaa at bevilge nye Laan, og man har derfor kun, som Regel, bevilget Laan i de allerfineste Panter, som man ikke godt kunde forbigaa. Det er jo i dette Øjeblik til Held for Sparekassen, trods alle Uheld, at de Panter, der skulle være til Stede, ere der. Der er ingen falske Panteobligationer, og de Ejendomme, der ere satte i Pant til Sparekassen, anses for at være saa gode, at der ikke kan befrygtes noget videre Tab i Tilfælde af, at disse Obligationer blive opsagte, og Betaling hurtigt skal finde Sted.

Jeg er ikke enig med det ærede Medlem i, at Likvidation er den heldigste Ordning af denne Sag, thi det kan jo ikke undgaaes, at der ved Likvidation paaløbe store Tab for Sparerne og store Udgifter i det hele taget. Den billigste Maade at hjælpe den sjællandske Befolkning over denne Kalamitet paa er at genrejse Den sjællandske Bondestands Sparekasse under den Form og paa den Maade, jeg nu i Overensstemmelse med Tingets Flertal har bragt i Forslag, og jeg anbefaler derfor Forslaget til Vedtagelse og haaber, at det ogsaa skal faa en velvillig Modtagelse i det andet Ting.

Valdemar Olsen: Det var med stor Beklagelse, jeg og mine Partifæller i Gaar saa Mindretallets Ændringsforslag om at benytte Statstilskuddet overfor de særlig trængende Sparere i Den sjællandske Bondestands Sparekasse blive forkastet. Vi havde troet, at Flertallet i nogen Grad vilde imødekomme os paa dette Punkt, men det viste sig altsaa ikke at være Til-